

समुद्भूय जुष्टोपरि विः परिभ्राम्य जानुसृष्ट-
महोतसः शिववौजबुध्या आत्मनोऽभिमुखं
देव्या योनौ एन क्षिपेत् । ततो ह्यो वङ्गिभूर्त्तये
नमः इत्यभ्यर्च्य रं वङ्गिचैतन्याय नमः इति
चैतन्यं तत्र संयोज्य ॐ चित् पिङ्गल हन हन
टह टह पच पच सर्व्वं ज्ञापय ज्ञापय स्वाहा
इति ज्वालयेत् । ततः ।

“अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं हुताशनम् ।
सुवर्णवर्णममलं ममिहं विश्वतोमुखम् ॥”

इत्युपतिष्ठेत् ॥

ततो अग्ने त्वममुकनामासीति नाम कृत्वा ॐ
वेदानरं जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्व्व-
कर्माणि साधय स्वाहा । अग्नेनाध्यादिभिः
संपूज्य ॐ अग्नेर्हिरण्यादिसप्तजिह्वाभ्यो नमः ।
ॐ सहस्राक्षिणे हृदयाय नमः इत्यादि अग्नि-
पङ्क्त्यभ्यो नमः । ॐ अग्नये जातवेदसे इत्या-
द्यष्टमूर्त्तिभ्यो नमः । तद्वाह्ये ॐ ब्राह्मणायष्ट-
शक्तिभ्यो नमः । तद्वाहिः ॐ पद्मायष्टनिधिभ्यो
नमः । तद्वाह्ये ॐ इन्द्रादिलोकपालेभ्यो नमः ।
तद्वाह्ये ॐ वज्रायस्त्रेभ्यो नमः । ततः प्रादेश-
मात्रं कुशपचदयं घृतमध्ये निक्षिप्य सव्यासव्य-
मध्याभागेषु इडां पिङ्गलां सुषुम्नां ध्यात्वा होमं
कुर्यात् । सुवेण दक्षिणभागादाज्यं गृहीत्वा
ॐ अग्नये स्वाहा इति अग्नेर्दक्षिणनेत्रे जुहु-
यात् । तथा वामभागादाज्यं गृहीत्वा ॐ
सोमाय स्वाहा इति वामनेत्रे जुहुयात् । ततो
मध्यभागादाज्यं गृहीत्वा ॐ अग्निंसोमाभ्यां
स्वाहा इत्यग्नेर्ललाटनेत्रे जुहुयात् । पुनर्दक्षि-
णतः नम इति घृतं गृहीत्वा ॐ अग्नये
स्त्रिष्टकृते स्वाहा इत्यग्निमुखे । ततो महा-
ध्याहृतिहोमः । ॐ भूः स्वाहा ॐ भुवः स्वाहा
ॐ स्वः स्वाहा ॐ वैश्वानर जातवेद इहावह
लोहिताक्ष सर्व्वकर्माणि साधय स्वाहा इत्यनेन
त्रिवारं जुहुयात् । ततः अग्नी मूलान पीठ-
पूज्यं कं देवतां संपूज्य तन्मुखे घृतेन मूलमन्त्रेण
पञ्चविंशतिवारं जुहुयात् । वङ्गिदेवतयोरा-
त्मना सह ऐक्यं विभाज्य मूलमन्त्रेण एकादशा-
हुतीर्जुहुयात् । ततो मूलमन्त्रस्य अङ्गदेव-
ताभ्यः स्वाहा शक्तयेत् प्रत्येकमेकैकाहुतिं
जुहुयात् । ततः सङ्ख्यं विधाय तत्तत्कल्पोक्त-
द्वयेण होमं कुर्यात् । ततो मूलमन्त्रेण पूर्णाहुतिं
दत्त्वा संहारमुद्रया खेष्टदेवता हृदये समानीय
श्रमस्त्रेति विष्टज्य दक्षिणां दत्त्वा अष्टिद्राव-
धारणं कुर्यात् । इति तन्मसारः ॥ बृहहोम-
प्रयोगस्तु तत्रैव द्रष्टव्यः ॥

होमकः, पुं, (होम + संज्ञायां कन् ।) होता ।
यथा, मात्स्वे २३ । १२८—१२९ श्रीकौ ।
“पूर्व्वहारे च संखाप्य बहूचं वेदपारगम् ।
यजुर्विदं तथा याव्ये पश्चिमे सामवेदिनम् ॥
अथर्व्ववेदिनं तद्दत्तरे ज्ञापयेदुधुः ॥
अष्टौ तु होमकाः कार्या वेदवेदाङ्गवेदिनः ॥”
होमकुण्डं, क्ली, (होमार्थं कुण्डम् ।) होमार्थ-

कुण्डम् । तत्पर्यायः । हवनो, २ । इति विकार-
शेषः ॥ अस्य विवरणं कुण्डशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
होमधान्यं, क्ली, (होमापयुक्तं धान्यम् ।) तिलः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

होमधूमः, पुं, (होमजातः धूमः ।) होमोयाग्नि-
धूमः । तत्पर्यायः । निगणः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
होमभस्म, [न] क्ली, होमजातं भस्म । तत्-
पर्यायः । वैष्टुतम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

होमाग्निः, पुं, (होमस्य अग्निः ।) यज्ञवङ्कः ।
तत्पर्यायः । महाज्वालः २ महावीरः ३
प्रवर्गः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

होमिः, पुं, (ह्ययते अस्मिन्निति । हु + इन् ।
सृट् च ।) अग्निः । (ह्ययते अग्नेनेति । इन्
सृट् च ।) घृतम् । इति मेदिनी ॥ जलम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥

होमो, [न] पुं, (होमः अस्यातीति । इन् ।)
होमकर्त्ता । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।
“तिलोद्वर्त्ती तिलज्ञायो तिलहोमो तिलप्रदः ।
तिलभुक् तिलवापी च षट्तिहो नावपीदति ॥”
(जुहोतीति । हु + “उल्लुमुकदर्व्वहोमिनः ।”
उणा० ३ । ८४ । इति मिनिः । निपातितश्च ।
यजमानः । इत्युणादिवृत्तौ उक्त्वलदत्तः ॥)

होम्यं, क्ली, (होमाय हितम् । यत् ।) घृतम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ होमोयद्रथमात्रे, त्रि ॥
(यथा, हरिवंशे भविष्यपर्व्वणि २५१ अध्याये ।
“होता पीता हन्ता नेता मन्ता होम्यहोता-
परात्परस्त्वम् ॥”)

होरा, स्त्री, (होलति हुह्यते वेति । हुल हिंसा-
सम्बरणयोः + अच् । अच् वा । रलयोरैक्यम्
टाप् ।) लग्नम् । राश्यर्हम् । रेखा । शास्त्र-
भेदः । इति मेदिनी ॥ द्वितीयायस्य विशेषो
यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।

“विषमर्क्षेषु प्रथमहोराः स्युश्चण्डोरचिषः ।
द्वितीयाः शशिनो युषु व्यत्ययाद्गणयेत् सदा ॥”
साहस्रदण्डयात्मककालः । स तु इरेजानां आड-
यार इति ख्यातः । यथा, वङ्गपुराणे गणमेदाध्याये ।
“चतुर्विंशतिविलाभिरहोरात्रं प्रचक्षते ।
पश्चिमादर्हारात्रादिहोराणां विद्यते क्रमः ॥”

होलकः, पुं, (हु + विच् । लक्ष्यते आस्वाद्यते इति ।
लक् + अच् ।) दृष्टान्निष्ठष्टार्णपक्षगमोधान्यम् ।
होरा इति हिन्दो भावा । यथा, भावप्रकाशे ।
“अर्हपक्षैः शमीधान्यैस्तृणयष्टैश्च होलकः ।
होलकोऽल्पानिलो मेदः कफदोषश्रमापहः ॥
भवेद्यो होलको यस्त स च तत्तद्गुणो भवेत् ॥”

होलाकाः, पुं, खेदविशेषः । यथा, चरकसूत्रस्थाने ।
“धीतीकान्तु करीषाणां यथोक्तानां प्रदोषयेत् ।
शयनान्तःप्रमाणेन शय्यासुपरि तत्र च ।
सुदग्धायां विधूमायां यथोक्तानामुपकल्पयेत् ॥
स्वपिच्छः सुखं तथाभ्यक्तः स्त्रियति ना सुखम् ।
होलाकखेद इत्येषु सुखप्रोक्तो महर्षिर्वा ॥”
धीतीका शुष्कगोमयजतोऽग्निविशेषः ॥
होलाका, स्त्री, (हु + विच् । तं ज्ञाति । ज्ञा +

संज्ञायां कन् टाप् ।) वसन्तीत्सवः । होली
इति भाषा । इति दायभागटीका ॥ तदधि-
करणन्यायो यथा । अथ होलाकाधिकरणम् ।
प्रतीच्यानां होलाकाचारदर्शनेन तदर्था होलाका
आचरणयोया इति सामान्यविधिः कल्प्यते ।
न तु प्राच्यानामनाचरणात् प्रतीचैरिति तत्र
पदं देयं सामान्यविधिनेव प्रतीच्याचारोपपत्तेः ।
प्राच्यानामनाचारस्य इच्छाविरहेणैव उपपत्तेः ।
इच्छाविरहस्य तद्देशीयपूर्व्वपुर्ब्बनाचारदर्शनात् ।
प्रतीच्यानामुक्तादानाद्याचारविरहवत् । न
ह्यनाचारार्थं वेदः कल्प्यते । तथा च यत्र
सामान्यश्रुत्या उपपत्तिस्तत्र विशेषविधिर्न
कल्प्यते गुह्यरनुगन्तव्यः सदेतिवत् । न हि
कर्मकाले तदसम्भवात् तदन्यकाले इति विशेष-
णीयम् । इति अधिकरणकौमुदी ॥३॥ अथञ्च ।
यथा होलाकाधिकरणे प्राच्यकर्त्तृहोलाकानु-
ष्ठानोपपत्तये होलाका कर्त्तव्यत्वेव श्रुतिः
कल्पिता । तावदेवं तदुपपत्तेः न तु प्राच्यादि-
पदवती कल्पनागीरवात् तद्दत्त्वापि अर्जको
अंगदयं गृह्णीयादिति श्रुतिः कल्पनीया । न तु
पितृादिपदवती तदशुक्तं तत्र प्राच्यकर्त्तृकात्-
ष्ठानस्थवश्यकल्पनीयसामान्यश्रुत्वैवोपपत्तेः । न
चाप्राच्यानामननुष्ठानार्थं प्राच्यपदवती कल्पता-
मिति वाच्यम् । तेषामननुष्ठानस्थानाचाररूपस्य
श्रुतिकल्पनानिमित्तत्वानुपपत्तेः । इति दाय-

भागः ॥
हो, व्य, (ह्ययते अग्नेनेति । ह्ये + डौ ।) सम्भो
धनम् । आह्वानम् । इति मेदिनी ॥
होड, ऋड गती, अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) चतुर्ह्यस्वरो ।
ऋ, अजुहोडत् । ड, होडते । इति दुर्गादासः ॥
होडकः, चि, (होतुरागतम् । “ऋतडञ् ।” ४ ॥
३ । ७८ । इति ठञ्) होडसम्बन्धीयः । इति
होडशब्दात् कणप्रत्ययान् निष्पन्नः ॥
होम्यं, क्ली, (होमाय अर्हं । यत् ।) घृतम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ होमोयद्रथे, चि ॥
होम्यधान्यं, क्ली, (होम्यञ्च तत् धान्यञ्च ।)
तिलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ इति केचित् ॥
ह्र, ड लु चौर्थ्यं । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अटा०-
आत्म०-सक०-अनिट् ।) ड लु, ह्रते । इति
दुर्गादासः ॥
ह्रल, म चाले । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
अक०-सेट् ।) म, प्रह्वलयति । मिलेऽप्यस्य जी
ज्वलज्वलज्वल इत्यादिना केवलस्य द्रुस्वविकल्प-
नात् सोपसर्गस्यैव नित्यं द्रुस्वः । ह्रालयति
ह्रलयति । चालञ्चलनम् । इति दुर्गादासः ॥
ह्रः, [स] व्य, (गतमहः । ह्यो निपातितः ।) गत-
दिनम् । इत्यमरः । ३ । ४ । २२ ॥ यथा,
राजतरङ्गिण्याम् । ३ । १ ४६ ।
“त्वयि राजनि निश्चरैरध्वभिर्विशतः सुखम् ।
ह्योऽभवत्सवणोक्ते मे दिनान्ते आस्यतः स्थितिः ॥”)
ह्यस्तनं, त्रि, (ह्यो भवम् । ह्यस् + “एषमोह्यः-